

på 25 pct. af standardsatsen vedrørende fortæring til småformødenheder.

I stk. 10 angives de grupper, som ikke kan anvende standardsatserne. I de nuværende regler kan standardsatserne ikke anvendes af personer, der har særlige forhold eller andre ordninger, der medfører skattefrihed eller fradrag.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at kun grupper med særlige skatteordninger er udelukket fra at anvende standardreglerne, idet det vurderes, at visse af de grupper, der i dag er udelukket fra anvendelse af standardsatsen, ikke har arbejds- og opholdsforhold, som i væsentlig grad adskiller dem fra de grupper, der i dag kan anvende reglerne.

Det foreslås derfor, at ansatte, der kan anvende:

1. ligningslovens § 9 G (havfradrag til erhvervsfiskere),
  2. ligningslovens § 33 C (DIS-beskatning af sømænd) eller
  3. sømandsfradragloven, eller modtager ydelser efter
  4. § 7, litra r, (udetillæg m.m.),
- ikke kan anvende standardsatserne i § 9 A, stk. 2-4, for rejseudgifter.

Ansatte, som f.eks. gør tjeneste ombord på skibe, men som ikke kan anvende de ovennævnte særlige skatteordninger, vil med lovforslaget kunne anvende standardsatserne i § 9 A, stk. 2-4. Når disse ansatte modtager fri kost, vil der kunne modtages en skattefri godtgørelse på 25 pct. af 336 kr. pr. døgn (2000-beløb). Ansatte, som gør tjeneste ombord på skibe, kan dog ikke anvende logisatsen, jf. § 9 A, stk. 2, nr. 4.

Personer, der aftjener værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelses-tid, kan efter forslaget fortsat ikke anvende standardsatserne til fradrag.

Til nr. 6

Som led i bestræbelserne på at skabe større lovteknisk overskuelighed foreslås det, at bestemmelserne om erhvervsrnæssig befordring samles i ligningslovens § 9 B. Der er imidlertid ikke tilsigtet ændringer i forhold til det nuværende regelsæt.

Til nr. 7

Den skattepligtige, der modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som led i arbejdet, kan efter gældende lovgivning foretage fradrag for befordringen mellem hjem og arbejdsplads efter ligningslovens § 9 C. Når der er tale om efteruddannelse som led i arbejdet, betragtes uddannelsesstedet i dette tilfælde som en arbejdsplads, jf. Skatteministeriets cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 17.2.1.2.

Når arbejdsgiverbetalt befordring modtages som led i et ansættelsesforhold eller en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, samt modtages som led i, at den skattepligtige er valgt som medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder kommunalbestyrelser, skal den skattepligtige, hvis denne samtidigt foretager befordringsfradrag efter § 9 C, stk. 1, medregne værdien af fri befordring svarende til fradraget efter § 9 C, stk. 1, ved indkomstopgørelsen for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring.

Ifølge den foreslåede § 31, stk. 1, jf. stk. 5, kan også fagforeninger, arbejdsløsheds-kasser og pensionskasser udbetale skattefrie befordringsgodtgørelser for transporten mellem hjem og uddannelsesstedet til deres medlemmer, ligesom personer, der ikke er medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse, kan modtage et skattefrit befordringstilskud fra et arbejdsformidlingskontor.

Udbetaler en fagforening, en arbejdsløsheds-kasse, en pensionskasse eller et arbejdsformidlingskontor en skattefri befordringsgodtgørelse til en beskæftiget lønmodtager på efteruddannelse i henhold til den foreslåede § 31, stk. 5, skal lønmodtageren ikke både kunne få befordringsfradrag efter § 9 C og modtage skattefrie befordringsgodtgørelse for den samme strækning.

Det foreslås derfor, at når fagforeningen, arbejdsløsheds-kassen, pensionskassen eller et arbejdsformidlingskontor udbetaler skattefrie befordringsgodtgørelser efter den foreslåede § 31, stk. 5, skal den skattepligtige, hvis denne samtidig foretager befordringsfradrag efter § 9 C, stk. 1, medregne værdien af fri befordring svarende til fradraget efter § 9 C, stk. 1, ved indkomstopgørelsen for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring. Altså på samme måde, som hvis befordringen var betalt af arbejdsgiveren m.fl.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvens af flytningen af rejsegodtgørelsesreglerne til ligningslovens § 9 A.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 31 i ligningsloven. Fagforeningers uddannelsesydelser, der er omfattet af ligningslovens § 31, og som udbetales til medlemmerne, skal således ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.